

Cemaatlerin ve tarikatların amacı nedir? Bazıları, amaçlarının cumhuriyeti yıkmak, şeriatı getirmek olduğunu söylüyor, bu konu hakkında bilgi verir misiniz?

1. İslamiyet selam ve müsalemettir. Niza ve husumet istemez. Bu kaideye binaen dinimiz; uyum, anlayış, sulh, nezahet ve nezaket dinidir. Bu vesile ile bir Müslümanda; gadap, kin, öfke, husumet, vahşet ve adavet olamaz. Hatta en büyük bir düşmanı ile dahi, insaniyet noktasında bir nevi kardeşliği vardır.

2. Dinimizde zorbalık yoktur. Zira dinde ikrah ve zorlama yasaktır. Yani dinimizin o kadar güzelliği, çekiciliği ve albenisi vardır ki; bu özellikler zorbalığa ve zorlamaya müsaade etmezler.

Peygamber Efendimiz (asv) dahi; mucize gösterdikten sonra, muhataplarını serbest bırakması, bu meseleye güzel bir örnektir. Dolayısı ile mucize göstermesine rağmen, Peygamber Efendimize (asv) tanınmayan, muhatabına kabul ettirme baskısı ve hakkı bize hiç tanınmaz.

Düşünme hürriyeti ve düşündüğünü ifade etme özgürlüğü, en ideal şekilde dinimizde mevcuttur. Buna; asırlardan beri idare edilmiş ve komşuluk yapılmış azınlıkların varlıkları en güzel örnektir. Zira dinimizde, **“Akla kapı açılır, ihtiyar elden alınmaz”** bir kuraldır.

3. İslamiyet’in benimsediği ve ideal olarak nazara verdiği idare şekli cumhuriyettir.

Dört halifeler, dindar bir cumhuriyetçi idiler. Hatta Resulü Kibriya'nın (sav) kendisinden sonra yerine idareci ve lider tayin etmemesi ve seçimle Hz. Ebu Bekir (ra)'nın halife olması bunun delilidir. Eğer yerine veliaht tayin etmek esas olsaydı, buna en layık Hz. Peygamber (asv) olurdu.

4. Her bir insan, dâhil olduğu ve mensup olduğu cemiyetin ve toplumun kaide ve kurallarını ihlal etmemeli ve **kanunlara riayet etmelidir.** Bu mesele; benimsenip kabul edilen küçük bir müesseseden tut, devlete, mezheplere, cemaatlara ve dinlere kadar geçerli olan bir kaidedir. Yani herkes, dahil ve mensup olduğu cemiyetin, toplumun, dinin veya devletin kaide ve kurallarına uyma mecburiyetindedir.

Ancak; insanlar, kendilerinden istenilen ve beklenenler hususunda öğrenim ve eğitimden geçirilmediği müddetçe, toplumda uyum ve uygulama mümkün olamaz.

İslamiyet'in yirmi üç yılda, hem de Nübüvvet terbiyesi sayesinde, ancak kabul görmesinin, benimsenmesinin ve topluma mal olmasının sırrı ve sebebi budur.

Hatta şartlar yerine gelmezse; İslamiyet'in hükümlerini uygulamak da münasip düşmez. Hz. Ömer (ra) döneminde bir müddet kıtlık yaşandığından, kısasın uygulanmadığı malumdur. Bazı özel şartlarda, ibadetlerde bile tadilat söz konusudur. Muhtar kalanların; fikren ve fiilen, yasak olan şeylerde tasarruflarda bulunmaları hususunda ruhsat verilmiştir.

Demek ki; insanlar, mensup oldukları ve benimsedikleri sistemlerin eğitiminden geçirildikten sonra, zaruretler dışında, yaptıkları ve işledikleri suçlardan sorumlu olmaları ve ceza çekmeleri ise adaletin icabıdır

Mezkûr şartlar muvacehesinde, eğer bu kuralları Allah (cc) koyuyor ise; uygulamada hoşumuza gitmeyen halleri tenkit etmek, bizim haddimizi aşar. Çünkü insanı yaratan, yaşatan, ona sağlık ve afiyet veren, rızkını gönderen, ona en fazla değer veren ve rağbet eden Allah (cc), müeyyideleri koyuyor ise, bize düşen bunlara itaattir. Zira hiç kimse Allah'tan (cc) daha adil, daha şefkatli ve daha ilim sahibi değildir. Mahlukatın üzerinde hak ve hukuk sahibi, sadece ve sadece onları yaratan ve yaşatan olan Allah'tır (cc).

5. Bir şeye inanmak ayrıdır, o şeyi uygulamak ayrıdır. İnanmak bizi mümin dairesinde tutar ve muhafaza eder. İnanmamak ise o daireden çıkarır ve ebedi felaket kapısını açar. Uygulamak ise, insana fazilet, şeref ve sevap kazandırır. Uygulamamak ise, bizi iman dairesinden çıkartmaz, ancak fiilen mesuliyet altına sokar. Çünkü; uygulamanın ve muamelatın; şartlarla ve çevreyle ciddi manada münasebet ve alakası vardır. Fakat inanmanın; kalple alakası olduğundan, çevre ile o kadar ilişkisi yoktur.

6. Kur'an'dan alınan ve İslamiyet hudutları içerisinde olan; tarikat, cemaat, mezhep ve tarzların gayesi, dini yaşamak ve kulun Rabbi ile münasebetini iyi kurmaktır.

Bunların rejimle ve siyasetle ilgisi direkt manada olamaz ve doğru da değildir.

Her cemiyetin, toplumun ve mesleğin iyileri olduğu gibi, kötülerini de olabilir. İşte bu kötüler; maalesef şahsi ve hissi davranışları, yanlış fikir ve fiilleri ile; hem mensup oldukları cemiyeti ve mesleği lekeledikleri gibi, hem de İslamiyet'e ciddi manada zarar verebiliyorlar.

İmam-ı Gazali; **"Bu dine en büyük zararın düşmandan fazla, ahmak dosttan geldiğini"** ifade etmektedir. Bu vesile ile; aslında, Müslümanlara zararın büyüğü yine de kendilerinden; yani, yanlışlarından, yersiz ve zamansız hatalarından gelmektedir.

Bu yanlışlara ve hatalara bakıp; tarikatlara, mezheplere ve özellikle dinimizin kaide ve kurallarına itiraz ve muhalefet, bizi tehlikeye düşürebilir. **Zira, doktorun**

hatasına bakıp, tıbbın aleyhinde bulunan, zavallı insanların durumuna düşeriz.